

TCVN

TIÊU CHUẨN QUỐC GIA

TCVN 7966:2008

Xuất bản lần 1

**SẢN PHẨM ĐƯỜNG – XÁC ĐỊNH ĐỘ TRO DẪN ĐIỆN
TRONG ĐƯỜNG THÔ, ĐƯỜNG NÂU, NƯỚC MÍA,
XIRÔ VÀ MẬT**

*Sugar products – Determination of conductivity ash
in raw sugar, brown sugar, juice, syrup and molasses*

HÀ NỘI - 2008

Lời nói đầu

TCVN 7966:2008 được xây dựng dựa trên cơ sở GS 1/3/4/7/8-13 (1994);

TCVN 7966:2008 do Ban kỹ thuật tiêu chuẩn quốc gia TCVN/TC/F18 Đường, sản phẩm đường và mặt ong biện soạn, Tổng cục Tiêu chuẩn Đo lường Chất lượng đề nghị, Bộ Khoa học và Công nghệ công bố.

4.2 Kali clorua, 0,01 mol/l

Cân 745,5 mg kali clorua sau khi nung ở nhiệt độ 500 °C, hòa tan bằng nước (4.1) trong bình định mức 1000 ml (5.2) và thêm nước đến vạch.

4.3 Kali clorua, 0,0025 mol/l

Pha loãng 250 ml dung dịch kali clorua 0,01 mol/l (4.2) bằng nước trong bình định mức 1000 ml (5.2) và thêm nước đến vạch. Dung dịch này có độ dẫn điện là 328 µS/cm ở 20 °C (sau khi đã trừ đi độ dẫn điện riêng của nước).

5 Thiết bị, dụng cụ

5.1 Cầu đo độ tro của đường, cầu cân bằng số không hoặc máy đo độ dẫn điện [5]

5.2 Bình định mức, dung tích 100 ml và 1.000 ml.

5.3 Cân phân tích, có thể đọc chính xác đến 0,1 mg.

6 Cách tiến hành

Chuẩn bị dung dịch bằng cách hòa tan 5 g mẫu trong nước (4.1) đựng trong bình định mức 100 ml (5.2) và thêm nước (4.1) ở 20 °C đến vạch. Trong trường hợp độ dẫn điện vượt quá 500 µS/cm, thì giảm hàm lượng chất rắn trong dung dịch (đối với mật mía sử dụng 0,25 g/100 ml).

Sau khi trộn kỹ dung dịch, chuyển dung dịch vào ngăn đo và đo độ dẫn điện ở 20 °C ± 0,2 °C. Sử dụng dung dịch đối chứng (4.3) để kiểm tra phép đo.

7 Tính và biểu thị kết quả [4]

7.1 Tính độ tro dẫn điện

Nếu C_1 là độ dẫn điện đo được tính bằng µS/cm ở 20 °C và C_2 là độ dẫn điện riêng của nước ở 20°C thì độ dẫn điện sau khi hiệu chỉnh (C) của dung dịch là:

$$C = C_1 - C_2$$

và

$$\text{độ tro dẫn điện, \%} = (16,2 + 0,36 D) \times 10^{-4} \times C \times f$$

trong đó

D là nồng độ chất khô của dung dịch thử tính bằng g/100 ml;

f là hệ số pha loãng của dung dịch so với dung dịch 5 g/100 ml, ví dụ $f = 5/S$;
 S là khối lượng mẫu (g) trong 100 ml.

VÍ DỤ [7]

Nếu thực hiện phép đo trên mặt mía có hàm lượng chất khô 80 g/100 g, tại nồng độ 0,25 g/100 ml, thi $C = 300 \mu\text{S}/\text{cm}$ (sau khi đã hiệu chỉnh với nước), khi đó nồng độ chất khô của dung dịch là:

$$D = 0,8 \times 0,25 = 0,20 \text{ g/100 ml}$$

Hệ số pha loãng của dung dịch thử so với dung dịch 5 g/100 ml là:

$$f = 5/0,25 = 20$$

Và độ tro dẫn điện tính bằng g/100 g mặt mía:

$$\begin{aligned} &= (16,2 + 0,36 \times 0,20) \times 10^{-4} \times 300 \times 20 \\ &= 9,76 \% \text{ phần khối lượng} \end{aligned}$$

7.2 Hiệu chỉnh nhiệt độ [8]

Nếu việc xác định không thể tiến hành ở nhiệt độ chuẩn 20 °C thì tiến hành hiệu chỉnh theo nhiệt độ để thu được kết quả cuối cùng với điều kiện dải nhiệt độ không vượt quá ± 5 °C.

Kết quả hiệu chỉnh [8]:

$$C_{T^{\circ}} = C_T [1 + 0,023(T-20)]$$

trong đó

C_T là độ dẫn điện ở nhiệt độ T °C

CHÚ THÍCH [9] Độ dẫn điện của dung dịch chuẩn kali clorua (4.3) được đo ở nhiệt độ 20 °C. Nếu không thể thực hiện phép đo ở 20 °C thì độ dẫn điện của dung dịch chuẩn kali clorua được xác định theo công thức sau đây:

Độ dẫn điện của KCl (4.3) ở T °C = $328 [1 + 0,021 (T-20)] \mu\text{S}/\text{cm}$ trong dải 20 °C ± 5 °C.

7.3 Độ chụm [10]

Đối với đường thô có độ tro dẫn điện trung bình 0,4 % thì chênh lệch tuyệt đối giữa hai kết quả thu được trong các điều kiện lặp lại không được lớn hơn 0,028 %. Chênh lệch tuyệt đối giữa hai kết quả thu được trên cùng một loại đường trong các điều kiện tái lập không được lớn hơn 0,084 %.

Thư mục tài liệu tham khảo

- [1] Proc. 13th Session ICUMSA, 1962, 12
  - [2] Proc. 18th Session ICUMSA, 1982, 278
  - [3] Proc. 15th Session ICUMSA, 1970, 171
  - [4] Proc. 19th Session ICUMSA, 1986, 292
  - [5] Proc. 16th Session ICUMSA, 1974, 15
  - [6] Proc. 17th Session ICUMSA, 1978, 12
  - [7] Deviller P (1986), Sucr. Fr., 127, 275-282
  - [8] Ducatillon J P (1994): Referee's Report Subj 16, ICUMSA
  - [9] D'Ans J et al, ed. (1960): Landolt-Bornstein – Numerical Values and Functions, 6th ed, 2(7), 88-89
  - [10] Proc. 20th Session ICUMSA, 1990, 14.
-